

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenje je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravljenju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t.j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 14. februarja.

Ni še pojasnjeno, kdo je začetnik zarote, ki se je snovala v Sofiji proti Koburžanu in njegovi vladi. Slovanstvu nasprotni listi seveda vidijo za vsem, kar se v Bolgariji zgodi vladu nepovoljnega, Rusijo. Sedaj celo kako odločno zatrjujejo, da je vso zaroto pripravil ruski poslanik v Bukureštu, Hitrovo. Našla so se nekda pisma, iz katerih se to more kako zanesljivo posneti. Neki Berolinski list je celo tako predrzen, da povprašuje, bude li Rusija odobrila postopanje svojega zastopnika, ki je vodil priprave za umor bolgarskega kneza in ministrov njegovih.

Predobro že poznamo nemške liste in njih izvestja, da bi jim slepo verjeli. Koliko tacih vestij, o katerih se zatrjuje, da prihajajo naravnost iz Bolgarije, Rumunije ali Srbije, rodijo se v prevročej domišljiji židovskih časnikarjev po uredništvi v Belgradu in na Dunaju. Rusija se premalo zanima za bolgarske zadeve in ima preveč drugačega posla, da bi vedno mislila na kovanje zarot na Balkanu.

Major Panica pa tudi ni mož, ki bi bil posebno udan Rusiji. Vse njegovo dosedanje postopanje baš nasprotno dokazuje. Zaradi tega opravljeno lahko dvomimo, da bi mu bila Rusija toliko zaupala, da bi ga odbrala za orodje, s katerim bi vrgla tujega usiljenca. Morda so pa povod zaroti vse drugi uzroki.

Vlada Stambulova je že večkrat čutila, da se jej tla majejo, ker velelastij ne more pripraviti, da bi priznale kneza. Da, niti v Carigradu, kjer bi imeli govoriti prvo besedo, nečejo priznati Koburžana. Da bi prisilila Porto, da bi potrdila Koburžanova izvolitev, je bolgarska vlada pri nekej priliki izigrala makedonsko vprašanje. „Svoboda“ in drugi vladni listi so bili začeli strašiti, da bodo Bolgrija podkurila ustanek v Makedoniji, ako Turčija ne prizna kneza. In tudi v Makedonijo je poslala bolgarska vlada agitatorjev, da hujskajo proti turškej vladi.

Ta korak pa ni imel zaželenega uspeha. Višoka Porta se ni dala pripraviti, da bi priznala

nezakonito voljenega kneza. Na bolgarska strašenja odgovorila je pa s tem, da je pomnožila čete v Makedoniji. Ker so pa vsa evropska oficijo glasila obsojala makedonske agitacije, je bolgarska vlada sprevidela, da ni prave poti nastopila in so vsa bolgarska vladna glasila jela zatrjevati, da vlada nikdar ni mislila sprožiti makedonskega vprašanja in da dotičnih izjav po listih ne odobrava ter so zanje odgovorni le uredniki dotičnih listov. Vladna glasila pa neso bila prva vzbudila zanimanja za Makedonijo, temveč je le pospešila.

Iskra, ki se je vrgla mej narod, pa ni takoj ugasnila, temveč tlela je dalje, začel je izhajati list „Makedonija“, katerega namen je bil Bolgare narušiti za osvobojenje Makedonije. Sprva je ta list hvalil politiko sedanje vlade, pa je kmalu prešel v opozicijo, češ, da od Stambulova nema nič pričakovati. Pa tudi mej narodom se je zanimanje za Makedonijo bolj širilo in to ne le mej civilnim narodom, temveč tudi mej vojsko. Bolgarski častniki se mnogo bavijo s politiko, kar nikakor ni baš deželi v korist.

Bolgarsi politiki so preverjeni, odkar je osvobojena Bolgrija, da je poklicana sama osvoboditi Makedonijo in jo sebi pridružiti. Previdneji, kakor je Stambulov, seveda spoznavajo, da treba za to počakati ugodne prilike. Navadni duhovi pa stvari tako trezno ne preudarijo in so zatorej silili, da naj se vlada takoj poprime akcije. Opozicija se je pa tudi makedonskega vprašanja vedno posluževala v svojo korist. Propovedovala je narodu, da bi Rusija takoj pripomogla Bolgarom, da dobe Makedonijo, ako spode Koburžana in se jej približajo.

Mej vojsko je posebno za Makedonijo se zanimal major Panica. Mož je sam Makedonec in se zatorej ni čuditi, da se je toliko brigal za ubogo svojo domovino. On ima velik upliv v Makedoniji. Kot hraber vojak je mislil, da bi Bolgrija lahko osvobodila Makedonijo, zlasti, ker bi jej pomagali Makedonci sami. Ker se za višjo politiko nikdar dosti pečal ni, torej tudi ni pričakovati, da bi v svojem pregorečem domoljubju bil vse stvari mirno in trezno presodil.

Ustopil je v vojsko bolgarsko samo zaradi tega, ker se je nadejal, da od Bolgarije pride rešitev domovini njegovi. Na čelu makedonskih prostočoljcev se je hrabro boril proti Srbom meneč, da se bori za svojo domovino. To se mu je čisto naravno zdelo, da, ko Bolgarom ne bode več pratile nevarnost od Srbije, začno z vso silo se pripravljati za osvobojenje Makedonije. V Sofiji je bila zadnja leta hiša njegova vedno odprta Makedoncem, katerih biva mnogo v bolgarski prestolnici. V hiši njegovi se je že rodil marsikak načrt, kako bi se dala osvoboditi Makedonija.

Poslednji čas so pa še Srbi začeli zanimati se za Makedonce. Srbska propaganda se je jela širiti po tej turški pokrajini. Srbski listi so začeli dokazovati, da je Makedonija srbska, ne pa bolgarska po narodnosti. Pa ne le navadni žurnalisti, ampak tudi učenjaki so to zatrjavali. Bulgari so se zatorej jeli batiti, da jim kedaj Srbija izpred nosa ne odvzame Makedonije. Zatorej so vsi, kateri se naučujejo za zdelenje Makedonije z Bolgrijo, vedno bolj preverjeni, da se stvar ne sme več odlašati, če ne se bode srbski upliv preveč ukoreninil v tej deželi.

Ker se pa vlada ni hotela nič zmeniti za to, je čisto naravno, da se je začela mnogih polastovati nevolja. Povpraševati so se jeli, če bi se stvari morda ugodnejše za rešenje makedonskega vprašanja ne zasukale, ako bi odstranili Koburžana in vlogo njegovo. To je morda bil povod zaroti in je po tem takem čisto naravno, da je na čelu zarote major Panica. Iskra, katero je bila začela vlada sama, bi jo bila kmalu pokončala.

Dopisnik Praških „Narodnih listov“ piše povodom te zarote mej drugim tako:

„Naj vrže Stambulov na stotine bolgarskih domoljubov v ječo, naj jih tudi ugonobi, vendar bode moral umakniti se pred gnevom naroda bolgarskega. Princu Koburžanu svetoval je Stambulov, naj ostavi Bolgarsko, da si ohrani življenje, a rad bi tudi ostal, ker se je v dveh letih priučil zmatrati velikolepi sen o prestolu in kroni za resnico.“

Pripoveduje se mi, da je Stambulov dal tiskati

človekom, vsi trije na konjih. Neznanec bil je srednje rasti, širokopleč in suh. Črna brada njegova začenjala je siveti. Imel je na sebi dolgo, široko suknjo od velbljodne dlake, višnjevo kalmicko šapko na glavi in oborožen je bil s puško. Zarubin in Mjasnikov odjaha sta v mesto zaradi naznanila narodu, neznanec pa, ostavši pri Koževnikovu, povedal je temu, da je on imperator Peter III., da je glas o njegovi smrti bil lažniv, da je on, s pomočjo stražnega častnika, ušel v Kijev, kjer se je skrival okoli jednega leta; da je bil potem v Carigradu, in bil tajno v ruski vojski za poslednje turške vojne; da se je od todi oglasil na Donu in bil potem vjet v Caricinu, kjer so ga kmalu osvobodili zvesti kazaki; da je bil preteklo leto na Irgizi in v Jaickem gorodku, kjer je bil vnovič vjet in odpeljan v Kazanj; da ga je straža, katero je neznan kupec s sedem sto rubli podmitil, zopet osvobodila; da se je potem podal k Jaickemu gorodku, pa da se je, ko je zvedel od neke ženske o strogosti, s katero sedaj zahtevajo in pregledujejo potne liste, obrnil proti sizeranski cesti, po kateri se je potikal nekoliko časa, da sta ga nazadnje iz Talovinove krčme vzela Zarubin in Mjasnikov in pripeljala h Koževnikovu. Končavši svojo abotno pripovedko začel je samozvanec razkladati svoja nameravanja. Namenjen je bil razodeti se po odhodu kazaške vojske na plav-

LISTEK.

Zgodovina Pugačovljevega punta.

(Spisal A. S. Puškin, iz ruskega preložil — o.)

(Dalje.)

Vojni kolegij oznanil je pobeg kazanskega vjetnika po vseh mestih, kjer se mu je zdelo, da bi se mogel skrivati. Kmalu je zvedel polkovnik Simonov, da so videli beguna na pristavah, ležečih okoli jaickega gorodka. Razposlani so bili oddelki, da bi vjeli Pugačova, pa niso imeli uspeha: Pugačov in glavni njegovi soudeležniki odtegnili so se iskanju vedno premenjevajo mesto in od ure do ure pomnoževajo svojo drhal. Raznesle so se meje tem čudne govorice... Mnogo kazakov so prijeli in deli pod stražo. Vjeli so Mihajla Koževnikova, pripeljali v poveljniško kancelarijo in z mučenjem prisili ga k sledičim važnim razdetjem:

S početka meseca septembra bil je on na svoji pristavi, ko se pripelje k njemu Ivan Zarubin in mu pove za tajnost, da se velika osoba nahaja v njih kraji. Pregovoril je Koževnika, da jo skrije na svoji pristavi. Koževnik je temu pritrdil. Zarubin se je odpeljal in se še isto noč, predno je dan napočil, vrnit s Timofejem Mjasnikovim in neznanim

Da so prijeli in dejali pod stražo Koževnikova in kazake prizadete v njegovem izpovedanju, pospešilo je tek dogodkov. Dne 18. septembra prišel je Pugačov iz Budorinske predstraže pod Jaicki gorodok z druhaljo, obstoječo iz treh sto mož in se ustavil tri vrste od mesta, za reko Čagan.

Vse v mestu bilo je osupelo. Nedavno pomirjeni prebivalci začeli so prestopati na stran novih puntarjev. Simonov poslal je proti Pugačovu pet sto kazakov s pomočno pehoto in z dvema topovoma.

neko proklamacijo z imenom Cankovim in jo v tisoč izvodih razpečal po deželi, vse to pa prvi hip, ko se je zarota razkrila, da s tem svetu zamaže oči in jih odvrne od sebe, ker svet išče uzroka nemirom bolgarskim. Sploh je v zadnjih bolgarskih dogodkih mnogo temnega in nejasnega. O tem pa ni dvojbe, da se Stambulov, ker so odpali od njega najodličneji in najzvesteji pristaši in začeli proti njemu boj na življenje in smrt, dolgo več držal ne bode in da bode zadoščeval samo miglaj iz Peterburga, da nastane popolna kriza.

Stambulov in Koburžan letita oba proti koncu in gotovim listom se ne bode posrečili obvarovati jih z zagotavljanjem, da je v Bolgarski vse srečno in mirno. Kakor vam pišem, tako sodijo bolgarske razmere tudi srbski vladni krogi in to bilo je tudi uzrok, da so srbskega pooblaščenca za trgovinsko pogodbo odpoklicali. Z vlogo, katera morda ne doživi niti jutrnjega dne, se nihče ne pogaja."

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 11. februarja.

V današnji seji, nadaljevala se je židovska debata. Predmet, ki za nas Slovence skoro nema pomena, vzbuja tukaj veliko zanimanje mej občinstvom. Radi tega so bile galerije prepuno; mej elegantnimi gospimi, videlo se je vsake vrste občinstvo, celo poljski židi s svojimi kodri in zamazano čepico na glavi. Glavni poslušalci pa so bili vendar antisemitje, ki so marljivo odobravali in skiali. Debata sama je imela tudi zanimive momente v sebi. Dočim se je omejil posl. Scheiden na pojasnenje zakonske predloge s stališča kanoničnega prava, namenil se je poslanec Bloch ovreči trditve Türkove. S svojim govorom vzbudil je večkrat odobravanje in veselost na desnici, posebno pa s svojimi nepričakovanimi sklepi.

Seja samu se je začela z odgovorom ministra Dunajewskega na interpelacijo posl. Steinwenderja o predlogi, tičočej se reforme davka. Potem predlaga isti Steinwender, da bi se odgovor ministra postavil na dnevni red prihodnje seje, da bi se o njem zbornica izrekla. Na to bil je predlog odklonjen.

Potem je prestopila zbornica k dnevnemu redu in kot prvi govornik proti vladni predlogi o židovskih verskih občinah, ustal je poslanec Pscheiden. On pravi, da on ne bo glasoval proti predlogi iz sovraštva k židom. Kot zastopnik alpinske dežele (Štajerske) on misli, da ni treba tega zakonskega načrta povzdigniti v zakon, ker imajo židi v tej deželi že svoje bogočastne občine. Stari patenti in odredbe o židih so že davno razveljavljeni in od leta 1867. imajo oni polno svobodo in so drugim verskim občinam v svojih pravicah jednaki. Po čl. 14 in 15 jim je zagotovljena polna verska in vestna svoboda, imajo pravo k javnemu veroizpovedanju in upravljajo sami svoje notranje zadeve. Kaj treba še več? Pa tukaj se ukazuje, pravi govornik na prošnje raznih verskih občin s Poljskega in Českega, ki prosijo uravnave svojih zunanjih pravnih zadev, a puščajo se na sramni prošnje več kot jednega milijona katoličanov o verski šoli. Proti pomnoženju

Dve sto kazakov pod kapitanom Krilovim odposlanih je bilo naprej. Njim naproti jahal je kazak, držeč nad glavo puntarsko pismo samozvančevu. Kazaki so zahtevali, da se jim pismo prebere. Krilov se je temu protivil. Nastal je punt in polovica oddelka je tu prestopila na stran samozvana in potegnila seboj petdeset zvestih kazakov prijemi za uženjih konjev. Krilov, videč izdajalstvo v svojem oddelku, se vrne v mesto. Vjeti kazaki pripeljani so bili k Pugačovu in jednajst izmed njih je bilo na povelje njegovo obešenih. Te prve žrtve njegove bili so stotniki: Vitošnov, Čertorogov, Rainev in Konovalov; petdesetniki: Ruženikov, Tolstov, Podjačev in Kolpakov; prostaki: Sidorovkin, Larzjanov in Čukalin.

Drugi dan se je Pugačov približal mestu, pa ko zagledavši proti njemu gredočo vojsko, je odstopil in raztresel po stepi svojo druhal. Simonov ga ni zasledoval, ker kazakov ni hotel odposlati, boječ se njih izdaje, pehote pa ni smel oddaljiti od mesta, katerega prebivalci so bili pripravljeni spuntati se. O vsem tem poročil je orenburškemu gubernatorju, generalnemu poročniku Reinsdorfu, zahtevajoč od njega lahke vojske za zasledovanje Pugačova. Pa neposredna zveza z Orenburgom je že bila presekana in poročilo Simonovo je še le čez teden prišlo do gubernatorja.

(Dalje prih.)

verskih občin židovskih v njegovi ožji domovini, govornik protestuje, ker slabii nasledki tega postopanja bi se kmalu pokazali. V gospodarstvenem oziru bi prišla Štirska v tak položaj, v kakeršnem se nabajajo provincije, ki so napolnjene židov, pomožili bi se tudi takozvani mešani zakoni. Staro kanonično pravo je sicer trpelo žide mej kristijani, ali novi učitelji kan. prava trde, da bi se strogo na to gledalo, da ne bi židi in kristjani skupaj živelii, ker poslednji bi lahko na svoji veri škodo trpeli. Pod konec svojega govoru se obrača Psch. proti posl. Zuckru, ki je v svojem govoru navel nekoliko papežev v potrditev, da židi ne rabijo krvi pri verskih obredih. No Psch. to zanika in pravi, da pisma teh papežev tega ne izrekajo. Ravno tako se ne smejo židi sklicavati na škofa Koppa in na dr. E. Veitha, o prvem on dvomi, da bi bil on to izrekel, ker o drugem je stvar popolnoma izmišljena.

Poslanec Gomperz se zahvaljuje naučnemu ministerstvu, da se s tem zakonskim načrtom naredi konec negotovemu pravnemu stanju v židovskih verskih občinah, trdi, da židi s tem ne pridev nikakih koristi, ampak, da se odstrani le sedanje zmedeno stanje. Potem se govornik obrača proti obdolženju krvnega obreda in obžaluje, da se ta stara basen, ki izvira le iz sovraštva k židom, vedno ponavlja, obžaluje javljenje antisemitizma in sklepa z upanjem, da pride čas, ko bo i ta stranka priznavala dobro za dobro in slabo za slabo, ne glede na to, je li ono pri židu ali kristjanu.

Poslanec Bloch (poljski žid) se izjavlja proti zakonskemu načrtu, ker on daje občinskemu načelniku preveliko oblast in požira občine in rabinov avtonomijo. Potem polemizuje proti govoru Türk, navaja proti obdolženju krvnega obreda več avtoritet in govor sploh s svojega omejenega židovskega stališča.

Bloch konča svoj govor z izrekom dr. Smolke v seji dež. zpora 1. 1868, da pravo merilo civilizacije se mora iskati v zakonodaji in v ravnanji kakega naroda proti drugovercem ne le glede ravnopravnosti v verskih zadevah, ampak tudi glede na njihovo politično ravnopravno stanje.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. februarja.

Komisije **gospodske zborneice** so se zadnje posvetovale o nekaterih načrtih zakonov, katere je zbornica poslanec rešila že pred božičem. Zbornica sama pa začne delovanje svoje še le koncem tega meseca. Ker tedaj pridejo na Dunaj tudi oni trije škofje, ki so člani šolske komisije, je pričakovati, da ta komisija začne potresovati vladno predlogo o premeni šolskega zakona. Posvetovanja o šolski predlogi bodo dolgotrajna, kajti predlagalo se bodo mnogo sprememb, in levčarji bodo z vso zgovornostjo branili sedanji šolski zakon. Pričakovati torej ni, da bi zbornica rešila to stvar letošnjo pomlad. Jeseni se pa zadnjikrat snide državni zbor v tej legislativnej dobi in tudi ne bodo imel več časa, da bi v obeh zbornicah rešil šolsko novo in bodo zato najbrž obležala v kakem odseku v veliko nevoljo nemško-konservativne stranke.

V komisijo za omejenje sodnih okrajev po narodnostih na **Češkem** odmenjena sta od češke strani dr. Škarda in Kočan, od nemške strani pa dr. Schlesinger in dr. Waldert. Komisija, v katerej bode še več nadsodniških svetnikov, začne v kratkem svojo delo.

Ministerstvo deželne brambe je odločilo, da se dosluženi podčastniki, ki spadajo še prvemu sklicu črne vojske, imajo upisovati v posebne sezname, da bodo mogli takoj porabiti sposobne funkcionarje, ko bi se sklicalna črna vojska. Do jeseni bodo organizacija črne vojske gotova, in bodo takoj lahko se porabila, ko se bodo sklicalna.

Vnajanje države.

Bolgarsko prebivalstvo je zelo ravnodušno vsprijelo vest, da so zaprli majorja Panico. Razen vojske in nekaterih profesionalnih politikov se v Bolgariji nikdo ne briga za politične zadeve. — Sploh se pa kaže, da so prve vesti o zaroti bile nekoliko pretirane. Pokazalo se je baje, da so zatrottniki sami bili sklenili, da se stvar odloži do pomlad. Vlada je pa le zaradi tega že sedaj tako odločno umes posegla, ker se je bala, da bi Panica s svojimi agitacijami za osvobojenje Makedonije jo utegnil spraviti še v velike zadrege.

Rumunska zbornica je zavrgla predlog, da bi se tožilo ministerstvo Bratianovo. Proti predlogu glasovalo je 85 poslancev, mej njimi 4 ministri, za predlog pa le 67 poslancev, največ starokonservativci in radikalci. Štirji poslanci neso glasovali, mej njimi jeden minister.

Turčija je že spoznala, da bode trebalo nekoliko premeniti poslednji ferman o krečanskih zadevah. Porta je naročila Šakirju paši, da naj se dogovarja s kristjanskimi veljaki o tej stvari in sporoči potem njih želje, da se bode po možnosti nanje oziralo. V Carigradu se najbrž boje nove ustaje in so se zatorej odločili ozirati se na želje krečanskega prebivalstva.

Mnogo se je že govorilo o aktih, ki so izginali iz **belgijskih** ministerstev. Vlada je to stvar, kolikor se je dalo, prikrivala. Sedaj je toliko znano, da so iz ministerstev vnanjih in notranjih zadev in pravosodja zginili mnogi jako važni akti, druge nič manje so pa nekateri uradniki fotografovali in fotografije prodali, mej drugim so fotografovali vse akte, ki se tičejo političnih begunov. Tako je bilo mogoče, da so razkrili francoski listi razne tajnosti in spravili belgijsko vlado v kaj neprijeten položaj.

Dopisi.

Iz Velikih Lašč 12. februarja. [Izv. dop.]

Danes mi je objaviti novico, ki zanima Kočevski politični okraj in se tiče imenovanja uradnikov v političnej upravi Kranjske. Dosedanji e. kr. vladni tajnik in vodja okrajnega glavarstva v Kočevji g. dr. Ljud. Thomann pl. Montalmar imenovan je okrajnim glavarjem za isti okraj. To imenovanje nas je ovesnilo brez izjeme. Gospodu okrajnemu glavarju odkritosrčno čestitajo na imenovanju vsi krogi našega okraja; od vseh občin dobil je najlaskavejše čestitke takoj prvi in drugi dan po objavljenem imenovanju. Vse občine pa so mu v svojih čestitkah izrazile svojo radost na tem, da ostane še dalje pri tukajšnjem glavarstvu. Takim pojmom se ni čuditi, ako pravično presodimo značaj in zasluge g. glavarja dr. L. Thomanna. Njegove zasluge za mir in sporazumljeno mej Slovenci in Kočevarji o prilikli lanskih deželnozoborskih volitev, pri katerih smo Slovenci v našem okraji pridobili, kolikor je sploh bilo možno, sem že jedenkrat opisal, torej jih ne bom ponavljal. A storil je še več. Neizogibna, v stvari samej utemeljena nasprotstva napravila so takrat tudi pri nas sem ter tja kak vihar in tudi vse te posledice vedel je s spretno roko odpraviti in stranke pomiriti. Pri tem tudi narodno in stavovsko jednakopravnost vedno spoštuje in ni bilo še čuti kake pritožbe zaradi kakih poskusov ponemčevanja. K takemu političnemu uradniku si more pač vsak okraj čestitati in to smo storili tudi mi.

Iz Idrije 12. februarja [Izv. dop.] Pustna sezona bliža se že koncu. Treba se s plesom požuriti, ker čez 6 dnij dal nam bode gospod Kurent slovo. Nikdo izmej nas Idrijčanov ne more reči, da je premalo plesal v tem predpustnem času, kajti odbor naše čitalnice je kaj marljivo prirejal skoro vsako nedeljo plesne domače zabave. Vrh tega imela so še razna druga narodna društva svoje veselice in plese. Veteransko društvo imelo je 26. m. m. svoj sijajen ples, kateri je bil prav mnogočrno obiskan. Počastil je ta ples tudi gosp. rudniški nadsvetnik v spremljevanji mnogo drugih rudniških uradnikov. Pri plesu napil je načelnik veteranskega društva gosp. Fran Kos presvetlemu cesarju, na kar je vsa množica zaklicala trikrat: Živio! in „Na zdar!“ Godba je zaigrala cesarsko himno, katero smo stope poslušali. Napivalo se je nadalje še gosp. nadsvetniku, gosp. županu itd. Tudi „delavsko bralno društvo“ imelo je veselico s petjem, igro in plesom. Ker mi primanjkuje prostora, ne budem popisaval te veselice, ampak je to omenim, da sta igra in petje bila prav povoljna. Na Svečnico nameravala je čitalnica prirediti „Vodnikovo besedo“ s plesom, a radi nesrečne „flanelce“, katera tudi pri nas precej razsaja, ni bilo mogoče, radi tega bila je samo plesna zabava. —

Preteklo nedeljo imela je „delavska zadruga“ svoj ples, tudi ta ples bil je zelo obiskan, plesalo se je do belega dne.

Čital sem nedavno v „Slov. Narodu“, da so plesi Ljubljanske kazine prav žalostno obiskani. Vedite, gospod urednik, da se tudi naši kazini ne godi boljše. V soboto priredila je ples v svojih elegantnih prostorih, pa ta ples bil je malo obiskan, posebno kar se tiče moškega spola. Ako bi se ne bilo udeležilo pet Slovencev, morale bi elegantne dame sedeti ves čas, ali zapustiti dvorano. Ne vem, kaj je privedlo našo petorico na kazinski ples. Ker sem pa prepričan, da je ta petorica po vsem narodna, katera ne bode zatajila svojega naroda radi tega plesa, ne štejem jim v velik greh, ker dobro vem, da je šla zbabavat sebe in lepe — dame! —

Pustni pondeljek priredi čitalnica v svojih

prostorih maškarado. Delajo se že velike priprave, posebno nekatere maske bodo kar iznenadile občinstvo s svojimi raznonarodnimi nošami. Toraj na svidenje v ponedeljek v čitalnici! —

Z vonim.

Domače stvari.

— (Osobna vest.) Častnim občanom imenovala je občina Dole poštnega nadkomisarja gosp. Alojzija Ratolisko.

— (Čitalnica v Cerknem) sklenila je na občnem zboru, da se Mahničeva „Soča“ izključi. Ko je došla zadnja številka, dobila je svoj „retour“ in romala v Gorico nazaj.

— (Lakota) preti na mnogih krajih Notranjskega in Dolenjskega. V Zagorski župniji na Notranjskem je 145 rodbin z 1155 osobami brez vsakega živeža, zaslужka pa ni nobenega, kar bedo še bolj povisuje. Tudi v Vipavski dolini je silna beda. V trgu in okolici trpi 86 rodbin s 421 osoobami največje pomankanje. Živeža se je sicer nekoliko pridelalo, a ker je sadje popolnoma odpovedalo in ker je strupena rosa uničila po nižavah ves vinski pridelek, po višavah pa dobro polovico končala, nastala je po vsej Vipavi nepopisna beda. Živino so reveži večinoma že poprodali, sedaj prodajajo gnoj, ki bi ga silno potrebovali za svoje njive, vinograde in senožeti.

— (V Zagrebu) so pri brzjavnjem uradu čudni gospodje, ki o Zagrebških zadevah niti toliko ne znajo, kolikor mi v Ljubljani. Povodom komersa vseučilišnikov Zagrebških odposlala sta se na vseučiliščni komers dva telegrama. Jedenega odposlali so „Hrvatje v Ljubljani“, drugega „Slovenci in Srbi v Ljubljani“. Odpošiljatelji dobili so drugi dan telegrama nazaj z opazko: da odbor za vseučiliščni ples teh telegramovni mogel vspredjeti. Vspredjeti jih ni mogel in tudi smel jih ni, a brzjavni urad pozabil je povedati, zakaj telegramov ni oddal na določeno označeno adreso: vseučiliščnemu komersu? Saj „komers“, katerega se je udeležilo okoli 150 velikošolcev, vendar ni bila tajnost, niti tako skrit, da bi ga v Zagrebu ne bilo moči najti.

— (Josipa Jurčiča zbranih spisov) IX. zvezek je ravnokar dotiskan in se je pričel razpošiljati naročnikom. Obseg: Doktor Zober in Mej dvema stoloma. Cena broširanemu izvodu 60 kr., elegantno vezanemu 1 gld., s pošto 10 kr. več.

— (V Petrogradu izdan Komarovljev zemljevid slovanskih narodov) pregledal bode odbor slovanskega blagovornega občestva, kakor se čuje še jedenkrat in makedonske Srbe in Bolgare, kateri so se zmatrali izključno Bolgari, imenoval makedonske Slovane v obče, ker je prvo izdanje v Srbiji učinilo neugoden utis. Ruski listi splošno odobravajo ta čin.

— (Včerajšnji ples v Čitalnici) prijen v ožjem krogu, bil je jako lep in dobro obiskan. Prvo četvorko plesalo je 36 parov. Zabava bila je izredno prijetna, plesalo pa se je tako vstrajno, da se je zadnje četvorke ob $\frac{1}{4}$. uri zjutraj udeleževalo še 28 parov.

— („Vojna i mir“) Slavnega tega romana hrvatski prevod bode skoro gotov. Izšel je te dni že 24. snopič. Vseh snopičev bode do 30. Pojedini snopiči so po 25 kr., kdor pa plača na jedenkrat vse, dobi jih po 20 kr.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda v Št. Juriji ob južni železnici) imela je preteklo nedeljo svoj letosni občni zbor pri „Cestnem Joži“. Izvoljeni so bili: G. kapelan Ivan Wolf predsednikom, veleposestnik g. Fran Pisaneč namestnikom, posestnik g. Ivan Hren blagajnikom, veleposestnik g. Anton Rataj njegovim namestnikom, g. Jakob Žveglar, posestnik v Rifniku tajnikom, g. Matija Kavčič, trgovec v Šent Juriji, njegovim namestnikom, podružničnim zastopnikom na glavni skupščini pa g. Alojzij Kreft, župnik na Kalobji.

— (Nepotrjena volitev.) Volitve gosp. Hugona V. Taušiča, namestnikom v okrajnem zastopu Šmarijskem cesar ni potrdil. Načelnik okrajnemu zastopu je g. J. Anderluh.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju) je imelo 10. februarja svojo sedmo redno sejo, pri kateri sta se volila predsednik in jeden odbornik namestnik. Odbor „Slovenije“ je sedaj tako sestavljen: Predsednik: stud. jur. Lavoslav Batič; podpredsednik: stud. jur. Viktor Zupanc;

tajnik: stud. jur. Vekoslav Kokalj; blagajnik: stud. phil. Anton Peterlin; knjižničar: stud. jur. Fran Miklavčič; arhivar: stud. jur. Evald Howanski; odbornik: stud. jur. Rud. Golob; namestnika: stud. med. Josip Malerič in stud. phil. Fr. Koprivnik.

— (Roparsk napad.) Včeraj došla je vest v Ljubljano, da je prejšnjo noč neznan lopov gosp. Vincencija Mayerja, župnika na Breznicu, v favovi z nožem napal in mu prizadel dve jako nevarni rani. Zlodejca zasledujejo, a ga še neso dobili.

— (Premembra posesti.) Hišo št. 77 v Spodnji Šiški, kjer je bil prej dolgo let hram umrela vinskega trgovca Ivana Gregoriča, kupil je znani vinski trgovec in posestnik gosp. I. C. Juvančič od gospoda Dekleva.

— (Na Goriškem,) v kraji Ajello priprli so dva francoska (deserterja) ubežnika. Pod vrhno suknjo imela sta še vojaško obleko. Odveli so jih politični oblasti v Gradiško.

— (Za okrajnizastop Gorenjegrajski) potrjena sta g. dekan Lovro Potočnik načelnikom, g. J. Kranjc namestnikom.

— (Za pešpolk štev. 47) vrši se novčenje letos naslednje dni: v Mariboru za mesto dne 3. in za okraj dne 4.—8. in 10.—13. marca; v Slov. Bistrici dne 14. in 15.; v Lipnici dne 17., 18., 20. in 22. marca; v Cmureku dne 24.—26. in v Radgoni dne 28. in 29. aprila.

— (Konkurz) je napovedal Mih. Bregar, trgovec na Doberni.

— (Narodna Čitalnica v Kamniku) priredi veselico v nedeljo dne 16. februarja 1890. Spored: Lumpaci-vagabund. Čarobna burka s petjem v 3. dejanjih. Po Nestroyu poslovenil Jak. Alešovec. Godba A. Müllerjeva. Ples. — Ustopnina navadna. Začetek točno ob 7. uri zvečer. K obilnej udeležbi vabi odbor.

— (Poštno hranilno in posojilno društvo v Trstu,) registrirana zadruga z omejenim poroštrom, poslalo nam je računsko izvestje o preteklem (14.) društvenem letu. Društvo šteje 312 članov in je imelo 57.255 gld. 60 kr. dobrodkov in z uštetno dividendo in rezervnim fondom jednoliko izdatkov. Uplačanih deležev bilo je 47.708 gld. predujmov dalo se je pa 51.909 gld. 88 kr. Dividende je 3019 gld. 13 kr., to je $6\frac{3}{4}\%$ na leto.

— (Razpisana) je služba drugega učitelja na dvorazrednici v Poljanah v okraji Škofjeloškem. Plača 400 gld. in prosta soba. Prošnje do 1. marca.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 13. februarja. „Capitan Fracassa“ javlja, da je bil papež vsled smrti svojega brata zelo žalosten. Dne 9. t. m. ni šel iz svojih sob. Molil je ves čas, vsprijel pa nikogar. Včeraj je papež omedel.

Belograd 13. februarja. Finančni minister predložil skupščini železnično posojilo v znesku $26\frac{3}{10}$ milijona in dogovor z anglo-avstrijsko banko zaradi odkupa solnega monopola. Po tem dogovoru dobi banka kavcijo v znesku pol milijona nazaj, za odkupnino pa 5,614.673 dinarjev, 3,858.000 dinarjev je preostanek posojila.

Novo Mesto 14. februarja. Za nakup glavnih delnic dolenske železnice podpisalo danes mesto 8000 gld., mestni in drugi interesenti 6000 gld. Agitacijski odbor.

Praga 14. februarja. Mestni odsek za Husov spomenik sklenil predlagati mestnemu zboru, da se v Pragi noben prostor ne odstopi za Husov spomenik.

Praga 14. februarja. Društvo Praških meščanov sklenilo z ozirom na zahteve Liberske trgovinske zbornice soglasno resolucijo, v katerej se odkritosrno želi, da bi vse prebivalstvo kraljestva češkega ukupno delovalo za dejelno jubilejsko razstavo, a ostaja pri tem, da jubilejska razstava v praznovanje stoletnice prve razstave na kontinentu ne bude odložena do 1892. l. in da se glavni odbor ne bude razdelil na nemški in češki oddelek.

Pariz 14. februarja. Royalistični dijaki priredili vojvodi Luynes-u punš. 600 udeležencev. Republičanski dijaki, katerim se je uhouz zabranil, začeli so s porogljivimi klaci na Orleance, a z živoklici na republiko, na kar se je odgovarjalo s klaci: „Proč z republiko!“ Več osob so zaprli.

Sansibar 14. februarja. Sultan umrl.

Razne vesti.

* (Redko čestitanje.) Ko je Gladstone v Hawardenu praznoval svojo osemdesetletnico, prišel je neznanec v Chester iskat Gladstona. Prišlec bil je žolte polti, lepo oblečen in srednje velikosti. Govoril je jezik vsem nerazumljiv. Še le po vsakotertih znamenjih in s pomočjo komptoiristov, zvedelo se je, da je prišel z Grškega in da ume samo grški. Pripeljal se je pa na Angleško zato, da bi čestital Gladstonu, ker je zvedel, da zna ta Anglež celo Illijad in Odisejo na pamet.

* (Dolga ježa.) Ruski častnik Peškov odjahal je v novembру iz Blagoveščenskega, trdnjave na rusko-kitajski meji — blizu Tihega morja — v Peterburg. Zadnje vesti o njem došle so od sibirskih kupčevalcev, ki so ga v decembru videli blizu Irkutska. Snežni viharji in mraz do 40 stopinj ga neso zadržali in prejahal je prvih 2000 kilometrov. Od Tihega morja do Peterburga je 8000 kilometrov, to je petina naše zemlje.) Peškov jaše na sibirskem konji. Spremljevalca nema drugega nego orožje v varstvo pred sibirskimi roparji.

* (Požrtovanost materina.) Vlani 19. marca palo je dvanajstletnemu dečku Edvardu Schillu po poročilu Pariških listov, železje od električne svetilnice na glavo in ga močno poškodovalo. Zdravnik so pustili nesrečno mater v brezupu, ker je niso mogli pomagati. Odstranili so razdrobljene kosti in na glavi pokazala se je luknja, velika kaa kor srebrn goldinar. Mati je poslala po znaneg specijalista, kateri je izrazil, da je jedino močna rešitev animalični prenos zdravega mesa na ranjeno mesto. Brez odlašanja ponudila se je mati. Izrezali so jej male kosce mesa iz roke in je še gorce položili na rano. Desetkrat odvzeli so jej mesene kose debele kakor grah in stoprva tedaj je onemogla. Dečku prijelo se je meso materino, a pod njim jela se je koža gnojiti, otrok ni ozdravel. Mati še ni obupala in zopet si je pustila odrezati iz leve roke mesene kosce, ker so jih rabili, ko so odpravili gnoj. Koža poprijela se je zopet, samo kosti več ne doraščajo, vendar pa se je odpravila nevarnost zopetnega gnojenja s tem, da so deli na ono mesto položi aluminijska. Deček sicer težko hodi in tudi brati ne sme več kakor deset minut. Prejedno prvi se ne bode smeli sedaj preveč na dalje izobraževati, navzlic temu pa je mati srečna in zadovoljna, da le živi, saj ga je, lahko bi rekli dva krat rodila.

* (Novodobni Robinzon.) Pomorščaki neke ameriške ladije, dobili so na malem, do cela neobljudenem, skalnatem otoku nedavno moža starega 25 let, kateri jim je pravil, da je že pred osmimi leti prišel tu sem, da bi živel tu po vzgledu Robinzonovem. Zove se Rodriguez in doma je iz Španije. Svojo domovino zapustil je že s štirinajstimi leti, da bi kaj poskusil na svetu in na tem otoku je ostal. Stan tega čudaka bil je po vsem zanemarjen in pomorščaki poslali so ga na državne stroške na Španjsko nazaj.

* (Črno sovraštvo.) Dva otroka igrala sta si v Csebelyji v Temesvarkem komitatu na Ogrskem na ulici. Stariji njuni živali so že dolgo časa v smrtnem sovraštvu. Tu se prične mej njima prepričati oče jednega izmej njih približi mej otroka in da onemu, kateri je tepel njegovega otroka, krepko zaušnico. To vidi oče drugega in približi tija in sedaj začela sta se obdelavati takoj silno z noži, da sta še tisti dan umrla oba.

* (Želela si je v haremu.) Ruski list „Krim“ poroča o nekej dvajsetletni devojki Heleni Frančiški skoro neverjetno prigodbo. Mladenka peljala se je v moškej turškej obleki na ruskem kupčiskem parniku „Kotzebue“ iz Jalte v Carigrad. Ker so jo jeli sumiti, da ta moško oblečeni ni mož, ampak ženska, priprli so jo. V zaporu izjavila je, da je ušla starišem zaradi tega, da bi v inozemstvu, v Turčiji prestopila k muhamedanski veri. Nagovarjal jo je k temu, kakor sama pravi, turški podanik, slikajoč ji prijetno življenje haremskih gospa.

prinaša v 3. številki naslednjo vsebino: Novo položenje. — Češko-nemški dogovor. — Rusija leta 1890. (Dr. Fr. Celestin.) — O kritiki dr. Mahniča II. K nasprotiškim razpravljanjem o nam očitanem razširjanju protestantskih načel. (Dalje.) — Narodna justifikacija. — Davorin Trstenjak †. — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost. — Novine in časopisi.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se posilja naročnina izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četr leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrletno 90 kr.

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 12. februarja.

V Pragi: 8, 5, 12, 81, 15.

Tujci:

13. februarj.

Pri Slovu: Kraker, Berna, Bernstein, Rogina, Rosa Meisel, Novak, Frank z Dunaja. — Praschniker iz Kamnika. Wieltschningg s Križa. — Horovitz iz Pape. — Dr. Stanič iz Tolminja. — Weimersheimer iz Ichenhausena. — Keil iz Warnsdorfa. — Ponikvar iz Knežaka. — Wechsler iz Gradca. — Martin iz Norimberka.

Pri Maliči: Merker Lischtiak z Dunaja. — Baldauf iz Gradca. — Köstner, Fasan iz Kočevja. — Obereigner iz Snežnika. — Thinel iz Trsta.

Pri avstrijskem cesarju: Jekler z Bleda. — Delmeski iz Beljaka.

Pri južnem kolodvoru: Wolf, Müller iz Ptuja. Sittig iz Radovljice. — Poberoy iz Inomosta —

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močkrina v mm.
13. febr.	7. zjutraj	737.2 mm.	-3.7°C	sl. vzh.	obl.	0.80 mm.
	2. popol.	737.5 mm.	0.0°C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	739.8 mm.	-2.6°C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura -2.1°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

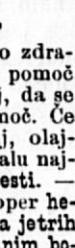
	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 845	gld. 88.95
Srebrna renta	88.75	89.10
Zlata renta	110.70	110.79
5% marčna renta	101.85	101.90
Akcije narodne banke	926.—	927.—
Kreditne akcije	320.75	322.—
London	119.25	119.15
Srebro	—	—
Napol.	9.45	9.45
C. kr. cekini	5.59	5.59
Nemške marke	58.12/	58.07/
4% državne srečke iz I. 1854	250 gld.	183 gld. 75 kr.
Državne srečke iz I. 1864	100 "	177 "
Ogerska zlata renta 4%	103	25
Ogerska papirna renta 5%	99	30
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120 "
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	117	25
Kreditne srečke	100 gld.	182 "
Rudolfove srečke	10 "	19 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 "	166 "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	70

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno združilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodne bolesti. — Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidje, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, bojtast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. — One ne pregaljajo samo omenjeni bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako bolezni.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za varočne in pošiljative pa jedino v lekarni Cristofoletti v Gorici; v Ljubljani v lekarnah U. pl. Trnkoczy in G. Piccoli; v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis; v Beljaku v lekarni dr. Kumpf; v Postojnl v lekarni Fr. Baccareich.

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgovska vrtnarija
v Ljubljani.

Poddružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-a-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s trakov in napisimi. Ima veliko zaloge trakov mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovejših fasonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni zvrši.

Potem priporoča svojo bogato zaloge mnogovrstnih vrtnih in drugih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvetje) in lonicih in izdeluje stvari v njegovo stroku spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem
(39—23)

ALOJZIJ KORSIKA.

Dr. Friderik Lengiel-ov Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, katere teče iz breze, ako se navrta njeno deblo, je od pamitve znani kot najizvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer žljub obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan nezatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeže beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogreče, nosno rudečino, zajede in druge neesačnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50.

Zaloga v Ljubljani pri U. pl. Trnkoczy-ji, lekarji. (179—23)

Tužnega srca naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljeni soprog, oziroma oče, gospod

TOMAŽ JANEŽIČ

umirovljeni skriptor Ivaniške knjižnice Graške

danes zjutraj ob 7. uri, previden s sv. zakramenti za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Sveti maše zadušnice se bodo brale v župnijski cerkvi pri sv. Križi poleg Slatine dne 15. t. m.

Slatina, dne 12. februarja 1890.

Mina Janežič roj. pl. Iljašič
soprga.

Amalija Janežič
hči.

(128)

Dr. Viljem Janežič
c. kr. avskultant
sin.

ZBIRKA DOMAČIH ZDRAVIL, kakor jih rabi slovenski narod. S poljudnim opisom človeškega telesa.

Izdal in založil Dragotin Hribar.

Odobril br. Edvard Benedičič, nadzdravnik usmiljenih bratov v Št. Vidu na Koroškem.

Ta slovenskemu narodu zelo koristna knjižica dobiti je v „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani, Gospodske ulice št. 12. — Stane 40 kr., po pošti 45 kr.